

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

12 юли 1979 година*

„Социална сигурност – условие за гражданство”

По дело 237/78

с предмет преюдициално запитване, отправено до Съда, съгласно член 177 от Договора за ЕИО от страна на Cour d'Appel, Douai (Франция) в производството, висящо пред този съд между

Caisse Régionale d'Assurance Maladie (Регионалната здравноосигурителна каса), Лил, (отгук нататък наричана „касата”)

и

Diamante Palermo, по съпруг **Toia**

относно тълкуването на член 2, параграф 1, член 3, параграфи 1 и 3 и член 4, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 149 , стр. 2),

СЪДЪТ,

в състав: г-н Н. Kutscher, председател, г-н J. Mertens de Wilmars и лорд Mackenzie Stuart, председатели на състав, г-н Р. Pescatore, г-н М. Sørensen, г-н А. O'Keefe, г-н G. Bosco, г-н А. Touffait и г-н Т. Koopmans, съдии,

генерален адвокат: г-н J.-P. Warner,

секретар: г-н А. Van Houtte,

постанови настоящото

Решение

1. С решение от 10 октомври 1978 г., получено в Съда на 30 октомври 1978 г., Cour d'Appel, Douai (Апелативен съд), е отправил до Съда преюдициален въпрос по член 177 от Договора за ЕИО относно тълкуването на Регламент № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ 1971 г., L 149, стр. 2).

2. Този въпрос е повдигнат в контекста на спора относно отказа на Caisse Régionale d'Assurance Maladie, Лил, („касата”) да позволи на майка, с италианско

* Език на производството то: френски.

гражданство и пребиваваща във Франция, да ползва надбавката за жени с деца, предвидена в член L 640 на френския Кодекс за социална сигурност.

3. Упоменатата разпоредба дава право на въпросната надбавка за жени, с френско гражданство на възраст 65 години и притежаващи недостатъчни средства, които са омъжени за наети лица и които са отгледали най-малко 5 деца на тяхна издръжка в продължение най-малко на девет години преди навършването от тях на шестнадесетгодишна възраст. Член 1 от Постановление № 50-76 от 16 януари 1950 г., изменено през 1956 г., предвижда освен това, че тези деца трябва да са с френско гражданство на датата, на която се поражда правото.

4. В настоящия случай надбавката за жени с деца е била отказана на основание, че пет от седемте деца на майката не са били с френско гражданство, а от раждането си са били с италианско гражданство. В хода на спора, касата е заявила, че тя не се позовава на факта, че самата майка не е била с френско гражданство.

5. При тези обстоятелства, Cour d'Appel пита как следва да бъдат тълкувани разпоредбите на член 2, параграф 1, член 3, параграф 1, и член 4, параграф 1, буква в) и параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 от 14 юни 1971 г. по отношение на предоставянето на обезщетение за старост, което бидейки с неконтрибутивен характер, е по принцип запазено за френски граждани.

6. По отношение на въпросите, обхванати от Регламент № 1408/71, от член 4, параграф 1, буква в), и параграф 2 от него следва, че регламентът се прилага към цялото законодателство, визиращо клоновете на социалната сигурност, които се отнасят до обезщетения за старост, независимо дали те регламентируют контрибутивна или неконтрибутивна схема.

7. Член 5 от регламента предвижда, че „държавите-членки посочват законодателството и схемите по член 4, параграфи 1 и 2, ... в декларации, които подлежат на уведомяване и публикуване в съответствие с член 96”. Декларацията на Френската република (ОВ СЕ 1973, С 12, стр. 11) включва надбавката за стари заети лица и надбавката за жени с деца (Том VII от Кодекса за социална сигурност).

8. Фактът, че държава-членка е посочила такава надбавка в своята декларация следва да се приеме като доказателство, че съответните обезщетения са социалноосигурителни обезщетения по смисъла на Регламент № 1408/71.

9. По отношение на лицата, обхванати от регламента, член 2, параграф 1 от него посочва, че той се прилага към семейството и преживелите лица на всеки работник, който е гражданин на една държава-членка и пребивава на територията на друга държава-членка, или който е, или е бил субект на законодателството на една или повече държави-членки относно клоновете и схемите за социална сигурност, обхванати от регламента. Член 3, параграф 1 относно еднаквото третиране предвижда че тези лица се ползват със същите обезщетения съгласно това законодателство като гражданите на тази държава.

10. Следователно в настоящия случай касата е била права в решението си да не се позовава на факта, че майката няма френско гражданство.

11. Независимо от това, от мотивите на решението за запитване става ясно, че поставеният въпрос за тълкуване засяга не само гражданството на майката, но също така и тази на нейните деца.

12. В това отношение следва да бъде отбелязано, че правилата на равенството на третирането, регламентирани в член 3, параграф 1 от регламента, забраняват не само явната дискриминация, основана на гражданство на бенефициентите, които ползват социално-осигурителните схеми, но също така и всички прикрити форми на дискриминация, които чрез прилагане на други разграничителни критерии водят фактически до същия резултат.

13. Условие относно гражданство на децата като това, въведено с приложимото френско законодателство, има възможност фактически да доведе до такъв резултат, че майката с чуждо гражданство може да се ползва от надбавката само в изключителни случаи. По-специално, тя ще бъде в по-неблагоприятно положение спрямо майките, които са граждани на държавата на пребиваване, когато гражданство на децата зависи по принцип от тази на родителите според законодателството на държавата по произход и от държавата на пребиваване, какъвто е случаят с италианското и френското законодателство в това отношение.

14. Следователно, условието относно гражданство на децата следва да бъде разглеждано като непряка дискриминация, освен ако то е било оправдано поради обективни различия.

15. Такова оправдаващо обстоятелство не може да се основава на факта, на който се позовава касата, че целта на надбавката за жени с деца е да се увеличи раждаемостта във Франция. На първо място, *Conc d'Appel*, който самият е компетентен да тълкува френското законодателство по настоящото дело, е описал надбавката за жени с деца като обезщетение за старост с неконтрибутивен характер; второ, Регламент № 1408/71 не прави разграничение между социално-осигурителните схеми, към които той се прилага, според това, дали тези схеми изпълняват или не цели на демографската политика.

16. Тъй като става дума за обезщетение за старост, условието относно гражданство на децата не може да бъде разглеждано като правило, имащо за цел да предотврати съвпадащи или сходни обезщетения по законодателството на различни държави-членки. Ако възникне такъв проблем, решението му следва да се търси в контекста на правилата на Общността в съответствие с критериите, нормално приложими към случаи от този вид.

17. Пред Съда не са представени други аргументи за установяване на това, че условието относно гражданство на децата се основава на обективно различие. От това трябва да се направи заключение, че въпросното условие представлява непряка дискриминация между гражданите на държавите-членки, които са субекти на социално-осигурителните схеми, обхванати от Регламент № 1408/71.

18. При тези обстоятелства не е необходимо да се дава тълкуване на член 3, параграф 3, който разглежда разпространето на права по социално-осигурителни конвенции, сключени между държавите-членки, по отношение на лица, към които регламентът се прилага.

19. Следователно, отговорът на въпроса на Cour d'Appel следва да бъде, че член 2, параграф 1, член 3, параграф 1, и член 4, параграф 1, буква в), и параграф 2 от Регламент № 1408/71 трябва да бъдат тълкувани като означаващи, че предоставянето на неконтрибутивно обезщетение за старост на жени с деца не може да зависи нито от гражданство на заинтересованото лице, нито от това на нейните деца, при условие че въпросното гражданство е на една от държавите-членки.

По съдебните разноски

20. Разходите, направени от правителството на Италианската република и Комисията на Европейските общности, които са представили своите становища пред Съда, не подлежат на възстановяване.

С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред националната юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски.

По изложените съображения,

Съдът,

като се произнася по въпросите, поставени пред него от Cour d'Appel, Douai, с Решение от 10 октомври 1978 г., реши:

Член 2, параграф 1, член 3, параграф 1, и член 4, параграф 1, буква в), и параграф 2 от Регламент № 1408/71 трябва да бъдат тълкувани като означаващи, че предоставянето на неконтрибутивно обезщетение за старост на жени с деца не може да зависи нито от гражданството на заинтересованото лице, нито от гражданството на нейните деца, при условие че въпросното гражданство е на една от държавите-членки.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 12 юли 1979 година.

Подписи